

Prima instanță: Judecătoria Centru mun. Chișinău
Judecător: D. Chistol
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: I. Cimpoi, N. Craiu, N. Simciuc

Dosarul nr. 3ra-362/16

Î N C H E I E R E

10 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Tamara Chișca-Doneva
Maria Ghervas, Ion Druță

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către Poalelungi Dumitru,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Poalelungi Dumitru împotriva Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale cu privire la anularea ordinului cu privire la sancționarea disciplinară, restabilire la lucru, încasarea salariului pentru absența forțată, repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 05 noiembrie 2015, prin care a fost menținută hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 10 iulie 2015, prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă

La 15 august 2014, Poalelungi Dumitru s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale cu privire la anularea ordinului cu privire la sancționarea disciplinară, obligarea emiterii unui act administrativ de restabilire și numire în funcția deținută, încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, din conținutul ordinului nr. 96 ef din 16 iulie 2014, emis de șeful Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale nu poate stabili precis pentru ce a fost eliberat din serviciu. Astfel, în partea descriptivă a ordinului a fost indicat că el a încălcat legislația cu privire la circulația ilegală a substanțelor narcotice cu folosirea situației de serviciu și neraportarea imediată conducerii nemijlocite despre incidentul în cauză, cât și lipsa de la serviciu, fapt care a denigrat imaginea Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale, iar în partea dispozitivă au fost invocate alte motive și aplicate alte articole ale diferitor legi, adică sînt contradicții, motiv din care consideră reclamantul că ordinul menționat este ilegal și neîntemeiat.

Susține că într-adevăr la 27 iunie 2014, el a fost reținut de colaboratorii Ministerului Afacerilor Interne din Direcția securitate internă, fiind bănuیت de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 217/1 alin. (4) din Codul penal, i-au fost luate

toate lucrurile și i-a fost interzis orice contact, cu excepția unui singur sunet rudelor apropiate.

Afirmă că, el totuși a ridicat față de colaboratorii Direcției securitate internă întrebarea despre prevenirea șefilor săi nemijlociți despre reținere și motivul reținerii și că la 28 iunie 2014 nu se va putea prezenta la serviciu, însă colaboratorii Direcției securitate internă, care l-au reținut, au spus că șefilor săi nemijlociți li s-a raportat despre cele întâmplate și nu este necesară reamintire.

Mai indică reclamantul că, la 30 iulie 2014, când a fost eliberat de procuratură, a stabilit că pe lângă șefi despre cele întâmplate cunoștea și mass-media.

Astfel, indică reclamantul, în dimineața zilei de 28 iunie 2014, avocatul său s-a dus la serviciu să ceară caracteristică pentru el și a primit refuz, iar locțiitorul șefului Victor Străjescu, prin intermediul contabilului, i-a spus că pentru faptele care a fost reținut nici nu dorește să audă despre el și a refuzat eliberarea caracteristicii, cu toate că pînă la acel moment era apreciat de colectiv și de șefi din punct de vedere pozitiv.

Menționează că, acest fapt încă o dată demonstrează că șefilor săi nemijlociți încă de la data de 27 iunie 2014 prin intermediul colaboratorilor Direcției securitate internă a Ministerului Afacerilor Interne li s-a raportat că este reținut și care sînt motivele reținerii, precum și că nu se va putea prezenta la serviciu la 28 iunie 2014 și că la momentul reținerii nu avea posibilitatea de a le raporta nemijlocit despre cele întâmplate.

Consideră că, imputarea faptului neraportării conducerii despre cele întâmplate și lipsa nemotivată de la serviciu este lipsită de just temei.

Susține că pe parcursul activității în cadrul Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale încălcări de disciplină nu a avut.

Menționează că, nu are atribuții la droguri și cele scrise în ordinul pîrîtului precum că dosarul a fost pornit împotriva sa ca fiind unul din grupul criminal, care a comis infracțiunea prevăzută de art. 217/1 din Codul penal.

Menționează reclamantul și faptul că prin ordonanța procurorului din 08 mai 2014 se stabilește că cauza penală nr. 2014928195 a fost pornită pe fapt și nu împotriva persoanei, de aceea nu se consideră vinovat și nu avea nici un motiv să comunice administrației despre ceea ce nu a săvîrșit, iar expunerea asupra unor asemenea fapte nu ține de competența pîrîtului.

Mai indică reclamantul că în perioada lunii iunie 2014, a trecut comisia medicală, inclusiv medicul narcolog și a fost recunoscut sănătos fără abateri sau suspexții în domeniul substanțelor narcotice și băuturilor alcoolice. Aceasta demonstrează încă o dată că nu a avut motiv să raporteze imediat conducerii despre faptul că are careva atribuții la substanțe narcotice.

Solicită, anularea ordinului pîrîtului nr. 96 ef din 16 iulie 2014 cu privire la sancționarea disciplinarea ca fiind ilegal și neîntemeiat, obligarea pîrîtului de a emite un act administrativ de restabilire și numire a sa în funcția deținută pînă la concediere, încasarea de la pîrît a salariului pentru absența forțată de la serviciu și repararea prejudiciului moral în sumă de 10 000 lei.

La 10 septembrie 2014 și 23 iunie 2015 (f.d. 9-12, 103), reclamantul a depus cereri de concretizare și de completare a cererii de chemare în judecată, în final solicitînd, repunerea în termen de prescripție conform art. 116 CPC, din motiv că el a fost în imposibilitate din motive materiale de a beneficia de asistență juridică

calificată, emiterea unei decizii de anulare a ordinului pîrîtului nr. 96 ef din 16 iulie 2014 cu privire la sancționarea disciplinară ca fiind ilegal și neîntemeiat, obligarea pîrîtului de a emite actul administrativ de restabilire și numirea a sa în funcția deținută pînă la concediere și încasarea de la pîrît a salariului cu toate adaosurile prevăzute de lege pentru absența forțată de la serviciu, a sumei de 10 000 lei, cu titlu de prejudiciu moral și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 10 iulie 2015, a fost repusă în termen cererea înaintată de Poalelungi Dumitru, s-a respins acțiunea ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 05 noiembrie 2015, a fost respins apelul declarat de Poalelungi Dumitru și menținută hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 10 iulie 2015.

Nefiind de acord cu decizia menționată, la 04 ianuarie 2016, în termenul prevăzut de lege, Poalelungi Dumitru a declarat recurs, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărîrii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărîri de admitere a acțiunii înaintate.

În motivarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare, recurentul a indicat că nu s-au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii, s-au aplicat eronat normele de drept material.

La 25 februarie 2016, Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale a prezentat referință pe marginea recursului declarat, solicitînd respingerea acestuia.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Poalelungi Dumitru nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea actelor judecătorești contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau

aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel sau instanța de fond, respectiv nu constituie temei de casare a actelor judecătorești recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Poalelungi Dumitru ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de Poalelungi Dumitru se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Maria Ghervas

Ion Druță